

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Stats-Kirke upartisk betragtet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 16. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_534A-txt-shoot-idm650/facsimile.pdf (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

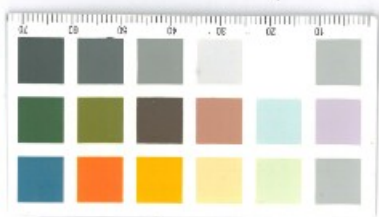
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

der dele min Tro, skal dele mit Haab om dens Birkninger; men ligesaa billigt som det i alle Tilfælde er at lade Fædernes Troen uforstyrret virke det Lidet eller Meget, Den, efter sine mageløse Bedrifter, endnu maatte være istand til, ligesaa Stats-Nogt er det dog nok ogsaa, paa alle muelige Maader at fremme den Troes Birkfømhed, der, efter et Har-Lusindes umiskendelige Vidnesbyrd, indstutter det Borgelige Selskabs og Menneske-Udviklingens eneste velgrundede Haab.

En Regjering har imidlertid her to Veie at gaa; thi den kan enten vise Fædernes Troen ud af Stats-Kirken, med Frihed til paa egen Haand og med egne Kræfter at virke hvad den kan, eller Regjeringen kan naabne den en fri Birkføms i Stats-Kirken.

Hvad nu det Første angaar, da er det vistnok min Mening, at Fædernes Troen, eller rettere alle de Enkelte, ser hvem den er en Salighedssag, vilde være bedst tjent dermed, da alt lirkeligt Forhold til Troens Modstandere maa være dem ubehageligt, og selv den stærkt muelige Frihed i en Stats-Kirkle dog er forbundet med mange Hindringer for det Christelige Livs Væst; men værlig maatte jeg være, om jeg sagde, det var min Mening, at Fædernes Troen ogsaa paa denne Maade vilde virke gavnligt paa Folke-Livet og Staten i det Hele. Vist nok vilde nemlig Fædernes Troen altid skænke Staten sine bedste, flittigste, troeste og lydigste Borgere, men deels vilde den, i naaben Friide med Stats-Kirken, labe det Meste af sin Indflydelse paa

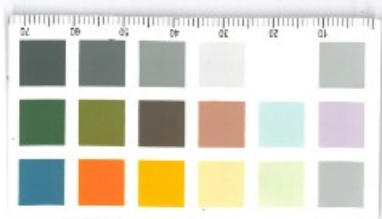

Hullet i det Hele, og deels vilde den haade af indvortes og udvortes Grunde blive langt mindre frugtbar for Bøglig Kunst. Kunde eller vilde derfor en statsløs Regiering ikke give Søderne-Troen en fri Virke-Kreds i Stats-Kirken, da vilde den sikkert aldeles affkaste Stats-Kirken, der, uden Søderne-Troen, enten maatte blive det tomme Skuespil-Haus i Landet eller dog kun en dyrefølt Stygge af Torvel og Bus-Gangene i Athenen, paa den Tid da alle de Philosophiske Secter kun higebe efter at sige eller høre noget Nyt.

Dag, hvad end andre Regieringer vil, saa er det dog sikkert den Danske Regierings Dnske haade at beholde en Stats-Kirke og at beholde Søderne-Troen deri, ligesom den ved Konge-Loven høitidelig har vedtiendt sig den Beslutning, og Spørgsmaalet er da blot, hvad der maa gøres, for at Søderne-Troen kan i Stats-Kirken fortsætte sit Liv og sin Virksomhed; thi at der maa gøres Noget, det selet Regieringen vist selv, i det den spørger Gæstligheden, hvad de finde raadeligt!

Nu er det, jeg, efter min fuldeste Overbeviisning, bestandig gjentager: Skal Søderne-Troen fremdeles leve og virke i Stats-Kirken, da maa Sogne-Baadet løses og Alt for Mesten blive emtkent som det er, eller endnu fræere, og naar jeg siger „som det er“, da mener jeg dermed alle hvad der staar paa Papiret, men hvad der iden sidste Menneske-Alder virkelig har været Tilfældet, at hoerten selve Præstene sig i deres Lørdom bundne til de

2

□ □